

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 10/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Viktorom Mlynekom, advokátom, Štúrova 43, Nitra, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/13/2021 z 23. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 44 ods. 1 a 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Svk/13/2021 z 23. júna 2023. Navrhuje napadnutý rozsudok najvyššieho správneho súdu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Domáha sa tiež priznania náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal na Krajskom súde v Nitre (ďalej len „krajský súd“) správnu žalobu proti rozhodnutiu Úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) č. 237744/2018/SV/63927 zo 14. septembra 2018, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR.OVBP2-2018/08899-4 z 29. júna 2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bol sťažovateľ vylúčený z konania vo veci návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia stavby „Automotive Nitra Project“.
3. Krajský súd rozsudkom pod sp. zn. 11S/252/2018 z 11. novembra 2020 zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil stavebnému úradu na ďalšie konanie.

4. Proti rozsudku krajského súdu podali žalovaný a Jaguar Land Rover Slovakia s. r. o. kasačné sťažnosti, na základe ktorých najvyšší správny súd zrušil rozsudok krajského súdu v sp. zn. 11S/252/2018 z 11. novembra 2020 a vec vrátil na ďalšie konanie Správneému súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“).

5. V odôvodnení napadnutého rozsudku najvyšší správny súd (citujúc z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/21/2021 z 30. novembra 2022 v obdobnej právnej veci) uviedol, že kolaudačné povolenie, ktorým sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, bez ďalšieho nie je povolením, ktorým sa povoľuje realizácia prác či zásahov meniacich fyzický stav stavieb alebo dotknutej krajiny. Naopak, rozhodnutie o umiestnení stavby, ako aj stavebné povolenie, ktoré kolaudačnému konaniu predchádzajú, takýmito povoleniami sú, keďže stanovujú podmienky na realizáciu prác. Ak je súčasťou kolaudačného konania aj konanie o zmene stavby pred dokončením, teda konanie, ktoré oprávňuje k realizácii prác, v takom prípade je aj kolaudačné konanie potrebné považovať za povoľovacie konanie v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EIA“) v súlade s § 78 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“). Ak teda podľa § 24 ods. 2 zákona o EIA má dotknutá verejnosť postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, NSS je toho názoru, že ide len o také povoľovacie konania, ktoré spĺňajú definíciu „činnosti“ podľa Aarhuského dohovoru, Smernice EIA, ako aj zákona o EIA. Keďže kolaudačné konanie bez ďalšieho nie je konaním, ktorého výsledkom je vydanie povolenia na „činnosť“, realizáciu prác či zásahov meniacich fyzický stav stavieb alebo dotknutej krajiny, zainteresovanej verejnosti bez ďalšieho podľa zákona o EIA nevzniká postavenie účastníka kolaudačného konania.

6. Najvyšší správny súd teda záver správneho súdu o postavení sťažovateľa (zainteresovanej verejnosti) ako účastníka kolaudačného konania podľa § 24 ods. 2 zákona o EIA bez posúdenia ďalších skutočností vyhodnotil ako nesprávny.

7. Podľa najvyššieho správneho súdu uvedený záver nič nemení na tom, že v zmysle § 140c ods. 8 stavebného zákona, podľa ktorého proti kolaudačnému rozhodnutiu, ktorému predchádzalo konanie podľa zákona o EIA, má právo podať odvolanie aj ten, kto nebol účastníkom konania, ale len v rozsahu, v akom sa namieta nesúlad povolenia s obsahom rozhodnutia podľa zákona o EIA. Podaním odvolania podľa odseku 8 sa ten, kto ho podal, stáva účastníkom konania (§ 140c ods. 10 stavebného zákona).

8. Z uvedeného tak podľa najvyššieho správneho súdu vyplýva, že sťažovateľ v postavení zainteresovanej verejnosti síce nemusel mať postavenie účastníka kolaudačného konania, ale podaním odvolania mu toto postavenie vzniklo a následne bol aj oprávnený podať správnu žalobu proti rozhodnutiu o odvolaní v pozícii zainteresovanej verejnosti (§ 42 a § 178 Správneho súdneho poriadku).

II.

Argumentácia sťažovateľa

9. Sťažovateľ nesúhlasí s právnym posúdením jeho účasti v kolaudačnom konaní a považuje ho za ústavne neakceptovateľný. Zákon o EIA mu totiž umožnil byť účastníkom všetkých

povoľovacích konaní, aj kolaudačného, pretože jeho výsledkom je povolenie užívania stavby. Sťažovateľ predkladá svoj výklad § 24 zákona o EIA, podľa ktorého ak bol účastníkom povoľovacieho konania stavby, má byť účastníkom aj kolaudačného konania. Tiež poukazuje na novelu zákona o EIA zákonom č. 69/2023 Z. z., ktorým sa od 1. apríla 2023 v § 3 písm. j) zákona o EIA pripojili slová, podľa ktorých za povolenie sa nepovažuje kolaudačné rozhodnutie, povolenie na užívanie a ani ich zmena. To dokazuje, že pred novelou bolo kolaudačné konanie povoľovacím konaním. Podľa sťažovateľa mal súd upustiť od doslovného formalistického výkladu zákona a uprednostniť výklad zaručujúci ochranu ústavných práv.

10. Sťažovateľ namieta, že najvyšší správny súd rozhodol v rozpore s jeho označenými právami podľa ústavy a dohovoru, keďže zvolený výklad právnych noriem je zjavne ústavne neakceptovateľný a je popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia jeho základných práv kasačným rozhodnutím najvyššieho správneho súdu a jeho zrušenia ústavným súdom. Ústavný súd, hľadajúc ratio snahy sťažovateľa, považuje za podstatu jeho veci dosiahnutie toho, aby jeho odvolanie proti kolaudačnému rozhodnutiu bolo prejednané a bolo o ňom rozhodnuté.

12. Sťažovateľ uspel v konaní o správnej žalobe a podľa názoru správneho súdu je účastníkom kolaudačného konania. Najvyšší správny súd tento právny názor správneho súdu považuje za nesprávny, avšak napriek tomu považuje sťažovateľa za účastníka kolaudačného konania, a to z titulu toho, že sťažovateľ podal proti kolaudačnému rozhodnutiu odvolanie (§ 140c ods. 10 stavebného zákona). Z napadnutého rozhodnutia tak vyplýva, že správny súd sa bude opätovne zaoberať účastníctvom v kolaudačnom konaní. V ďalšom konaní pred správnymi súdmi teda existujú stále prostriedky ochrany sťažovateľom uvádzaných základných práv. To zároveň vylučuje možnosť ústavného súdu v tejto chvíli zasahovať do činnosti správnych súdov.

13. Z uvedeného dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol pre nevyčerpanie účinných prostriedkov nápravy [§ 56 ods. 2 písm. d) a § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov].

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2024

Peter Molnár
predseda senátu